

Mese az aranyhalról

Legyen a víz tiszta!

ANUD

Zene

Mesélő:

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy szelíd, sok országon kanyargó, öreg folyó. Partján vén fűzfák hajladoztak a víz felé, kövér békák ugráltak lapos köveken szúnyogra vadászva, szitakötők keringőztek a lágy szélben.

Békességben éltek itt az emberek, nem volt soha lárma, se nagy harag.

Egészen addig, míg le nem telepedett az alvégre egy Bamba Laska nevű ember, szakajtónyi gyerekével, és a házsártos feleségével, Zsémber Erzsókkal. Hej! De nagy volt a veszedelem a házuk táján! Kiabáltak, hangoskodtak, mindenüket szerte és széthajigáltak. Még a tyúkjaik is mind elszaladtak! A sok-sok szemetüket meg a folyóba dobálták. Erzsók folyvást csak az urát szapulta, hogy ez se jó - meg az se jó! Ilyenkor a Bamba Laska fogta a hálóját és ment a Dunára halászni.

Hát, ahogy ott ül nagy magányosságában, egyszer csak láss csodát! - egy aranyhal kerül a hálójába. Anud volt az aranyhal becsületes neve, mivel a folyó tisztavízből szülte.

Laska:

Hú a teremtésit, micsoda szép hal! Úgy csillog a pénze, mintha aranyból lenne! Csípjete meg! Csak nem álmodom?

Anud:

Kérlek szépen, derék halász! Dobj vissza a vízbe.

Laska:

Ki szól? Ki vagy te?

Anud:

Anud vagyok az aranyhal! Kérlek szépen, dobj vissza!

Laska:

Dehogyn dobok! Egész életembe arra vártam, hogy gazdag legyek!

Anud:

Ha visszadobsz, teljesítem három kívánságod!

Laska:

/hümmög/ Mi tévő legyek?! /hümmög/ Na jó! Visszadobok, de tüstént rakd tele a hálóm arannyal!

VÍZCSOBBANÁS

Laska:

Asszony! Asszony! Töröld ki a csipát a szemedből, mer' ilyen még nem láttál!

Erzsók:

Ej a nem jóját! Ennek még a maradék esze is elment!

Laska:
Gazdagok vagyunk! Nézd, mennyi aranyat hoztam!

Erzsók:
Oszt kitűl raboltad azt a sok kincset?

Laska:
Kifogtam az aranyhalat! Asszonta, ha visszadobom, teljesíti három kívánságom!

Erzsók:
Asszonta? Hát akkor mér csak egy háló aranyat hoztál te, te, te szerencsétlen! Mér nem hármát? Vagy mér nem harminchármat? Vagy kívántál vóna palotát! Meg aranyszörű paripát! TE kelekótya, te Bamba Laska! Majd adok én neked, amiért ilyen buta vagy!...../Közben fakanállal veri a férjét/

Mesélő:
Volt ott heted-hét országra szóló nemulass! Kígyót-békát ordított az asszony.

Mesélő:
Másnap a folyó túloldalán Eszes Pista, kihajtotta a tehenét a rétre, és arra gondolt, lemegy a partra, próbál valami halat fogni. Már napok óta nem akadt semmi a horgára, gondolta hátha ma szerencséje lesz. Egyszer csak valami húzta a botot. Mit gondoltok, mit fogott ki? Hát persze, hogy az aranyhalat!

Pista:
Mahónap megettem mán a kenyerem javát, de nem láttam a Dunának még ilyen szép halát!

Anud:
Kérlek halász, dobj vissza a vízbe!

Pista:
Nocsak! Még soha nem hallottam halat beszélni! /Ezt a nézők felé mondja/

Anud:
Kérlek eszes halász, dobj vissza! Várnak a kicsinyeim a folyó mélyén!

Pista:
Engem is vár otthon, a sok éhes száj. De bizony egy aranyhalat meg se tudnak enni. Visszadoblak én, szép kicsi halacska siess vissza a kicsinyeidhez!

Anud:
Amiért ilyen jó voltál velem, teljesítem három kívánságod!

Pista:
Nincs nékem három kívánságom, csak egyet szeretnék, hogy legyen a víz tiszta! Megint oly tiszta! Had kerüljön be a sok hal vissza.

Anud:

/Csobbanás/

Térj haza békecségsben kedves halász. Teljesítem kívánságod! /ezt a víz alól mondja/

ZENE

Erzsók:

Fogd a hálód, oszt menj! Mond meg annak a nyavalyás aranyhaladnak, hogy még tartozik két kívánságoddal! De igyekezz! Töviről hegyire úgy mondd, ahogy megmondtam! De el ne hibázd, mert akkor véged! Kiüldözlek még a világsból is.

Laska:

No ha ilyen nagyeszű vagy, akkor gyere, oszt mondjad neki te!

Erzsók:

A jó lesz! /mennek hangoskodva / Gyere elő te hal! Hogy is híják a te aranyhaladat?

Laska:

Duna! Nem, nem, mond vissza!

Erzsók:

Anud? Anud!

Mesélő:

Ez időben, a nagy mélységsben Anud azon töri a fejét, hogyan tűnne el örökre a víz alól a sok szemét! Addig-addig gondolkozik, míg nem hallja a nevét!

Erzsók:

Anud!

Anud:

Ki szólít? /víz alól/

Erzsók:

Tartozol még két kívánságsal!

Anud:

Halljuk! /csobbanás/

Erzsók:

Láttam, hogy Eszesék Pistájával beszéltél. Neki is teljesíted három kívánságát? Mer' akkor mis azt kérjük! Ó oly', de olyan okos, hogy biztos nem éri be egy háló arannyal. /Közben nagyot lök a férjén/ De ügyelj rá, hogy semmi ne maradjon ki! Tekerd be jól hínárral, nehogy valamit is elhagyjunk belőle.

Anud:

Gyertek vissza holnap, idő kell nekem, amíg mind a két halász kérését egyszerre teljesítem!

Erzsók:

Vára'-mán no! Van még egy kívánság. Változtass oly széppé, de olyan széppé, amilyent csak megérdemlek!

Anud:

Rendben van, holnap azt is megteszem!

Mesélő:

Alig várták a holnapot! Nem aludtak éjjel, de még egy szemhunyasnyit se. Anud meg összehívta a folyóban élő valamennyi halat, hogy segítsenek minden szemetet összeszedni. Hajnal lett mire elkészültek. Csak egyre nem számított senki, hogy ilyen temérdek sok lesz. De akkor az öreg, bölcs Duna segített nekik. Irdatlan erejével összepréselte, hínárba betekerte, és egyenest a partra vetette.

Lett nagy öröm a vízben! Halak táncoltak, békák énekeltek. Vízitündérek aranyfátylat szóttek. Lágy illatos szellő járta be a vidéket!

S mikor a nap már delelőjén járt, megjelent a parton, egy zsémbes együgyű pár.

Erzsók-Laska:

Megjöttünk!

Anud:

Vigyétek, ez mind a tiétek! /kitesz egy zöld kupacot/

Erzsók:

Ugye nem felejtetted el a harmadik kívánságot?

Anud:

Hová gondolsz Erzsók? Olyan szép leszel, amilyet érdemelsz! Itt ez az arany fátyol. Ebbe betekerünk. Menjetek a falu közepére, hívjatok oda mindenkit, akit csak tudtok, hogy ők is lássák, mi mindent kaptatok. / Laska rátekeri a fátylat/

Mesélő:

Ment büszkén Laska aranyfátyolba tekert feleségével, és kincsek hitt nagy terhével, egész a falu közepéig. Ott megállt, és - Lássatok csodát! - mondta, s az asszonyról a fátylat lerántotta!

Falu népe: / Hangos kacagás, a fátyol alól egy boszorkány kerül elő/

Mesélő:

Úgy megijedt Laska, hogy hálóját felkapva hanyatt-homlok menekült. Még máig is futnak, ha meg nem álltak, szégyenei a világnak!

Erzsók:

A kincsem! A kincsem! Adod ide a kincsem?! /lefutnak a színről/

ZENE